

MAARTEN VAN ROSSEM

TOT TRANEN GEROERD

Maarten van Rossem heeft duizenden boeken. Maar er is er één waarin hij nooit raakt uitgelezen: *In de ban van de ring*.

In *de ban van de ring* was liefde op het eerste gezicht. Ik las het in de derde klas van het gymnasium. Deel één verscheen op de openbare leeszaal, waar mijn vrienden en ik elke week samenkwamen. Die bibliotheek was ons café. Sommigen vinden het een religieus boek, anderen zien het als aanklacht tegen het Derde Rijk. Voor mij is het vooral een spannend sprookje, over de machtsstrijd tussen het goede en het kwade. De magische krachten in die strijd worden gesymboliseerd door ringen, die in handen zijn van elven. Er is één ring *'that will bind them all'*. Frodo moet zorgen dat die machtige ring niet in handen valt van Sauron, de *Lord of Evil*."

CATE BLANCHETT

"Je moet met deze reeks beginnen in je puberteit. Wacht je tot je 35ste, dan vind je het een kabouterverhaal. Zodra mensen ouder worden, worden ze overmeesterd door de literaire canon en mogen dit soort boeken niet meer. Literaire liefhebbers vinden het een afschuwelijk boek, want ze zien er racisme in en klasstrijd. Dat interesseert me geen reet. Dan kun je een groot deel van de wereldliteratuur door de wc trekken. Het zijn gezellige verhalen waar je in kunt wonen. De echte klotewereld sluit je buiten. Het is een klassieke queeste. Een schitterend gegeven is dat Frodo niet geslaagd zou zijn, als hij niet was begeleid door Sam. Zonder hun diepe vriendschap en loyaliteit was het niks geworden. Als ik dat lees, word ik tot tranen geroerd, echt! Nu ik ouder word, gebeurt dat nog makkelijker. Ik heb het zo'n vijftien keer gelezen. Ik heb een Nederlandse editie en een mooie Engelse hardcover uit 1973, met prachtige tekeningen van Tolkien en een uitklapbaar kaartje. Alleen de films verpestten de boel een tijdje. De elf Galadriël wordt in het boek geschetst als machtige en gevaarlijke vrouw. Die laten ze spelen door Cate Blanchett, zo'n prille dertiger in een wit jurkje. Een

totale afgang. Flikker op! Waarom is daar geen oudere vrouw voor genomen? Maar nee, dan zit je aan de grens van wat onze cultuur kan accepteren. Of ik zelf zo'n epos zou willen schrijven? Absoluut niet. Laatst was ik begonnen mijn vroegste herinneringen op te schrijven. Jezus, wat een onbenullig gelul. Ik ben iemand die over feiten moet schrijven, geloof ik."

INSTORTINGSGEVAAR

"Als kind heb ik jaren verlangd naar het kunnen lezen. Maar doordat ik op 24 oktober jarig ben, kon ik pas op mijn zevende naar school. Vanaf dat moment las ik veel, wat mijn moeder maar niks vond. Jongens horen buiten te voetballen en te vechten. Wonderlijk: onze hele cultuur drijft op gedrukte kennis, wetenschap en onderzoek, maar wie leest,

en wil leren, is een kneus. Een sukkel. De meisjes zijn niet in je geïnteresseerd. Het is een marginaal bestaan. (Schiets in de lach.) Ik lees een à twee boeken per week, altijd rechtop, achter mijn bureau. Ik heb duizenden boeken. Een enorme chaos. Overal liggen stapels. Ik ben altijd bang dat alles instort. Soms wil ik mensen een boek laten zien en denk ik: O nee, toch maar niet, want hij heeft vieze handen. Ik heb ze in geen jaren afgestoft, maar mijn boeken moeten wel netjes blijven."

NIELS HOLGERSSON

"Mijn keuze voor Tolkiens *In de ban van de ring* als favoriet boek is arbitrair, want ik herlees veel lectuur uit mijn jeugd. Jules Verne heeft mij ontzaglijk veel genoegen gegeven. *De wind in de wilgen* van Kenneth Grahame heb ik wel vijftig keer gelezen. Het is een bijzonder amusant avontuur, van een rat, een mol, een pad en een das, in een idyllisch Engels landschap. Mijn moeder las me op mijn zevende Niels Holgerssons *Wonderbare reis* voor, ook een favoriet. Ooit wil ik de reis van Niels in Zweden nareizen." ●

Historicus, Amerika-

kenner en kijkbuisbrom-

beer Maarten van Rossem

(1943) koestert zijn kin-

derboeken, zijn e-reader,

én de geur van een mooi

ingebonden boek. Hij ver-

diept zich net zo graag in

Proust als in de geschie-

denis van Volkswagen of

het verzameld werk van

Robbedoes en Kwabber-

noot. Van Rossem is de

eigen historicus met een

eigen glossy: *Maarten!*

TEKST MINOU OP DEN VELDE BEELD MART BOUDESTEIN